

УПАТСТВО ВО ПАКУВАЊЕТО: ИНФОРМАЦИИ ЗА КОРИСНИКОТ
ANALGIN®/АНАЛГИН®
1 g/2 ml или 2,5 g/5 ml раствор за инјектирање
(metamizole sodium)

Пред употреба на лекот внимателно прочитајте го упатството бидејќи содржи важни информации за Вас.

- Чувајте го упатството. Можеби ќе треба да го прочитате повторно.
- Ако имате дополнителни прашања, обратете се кај Вашиот доктор или кај фармацевт.
- Овој лек Ви е препишан Вам лично и не треба да го давате на други лица, бидејќи може да им наштети дури и ако нивните симптоми се исти како Вашите.
- Ако некое од несаканите дејства стане сериозно или ако забележите несакана појава која не е наведена во ова упатство, Ве молиме известете го Вашиот доктор или фармацевтот.

Упатството содржи:

1. Што претставува Аналгин и за што се употребува
2. Што мора да знаете пред да употребите Аналгин
3. Како да се употребува Аналгин
4. Можни несакани дејства
5. Како да се чува Аналгин
6. Дополнителни информации

1. ШТО ПРЕТСТАВУВА АНАЛГИН И ЗА ШТО СЕ УПОТРЕБУВА

Растворот за инјектирање Аналгин содржи активна супстанција метамизол натриум којашто е пиразолонски дериват и спаѓа во групата лекови наречени ненаркотични аналгетици и антипиретици. Аналгинот ја смирува болката и ја намалува покачената телесна температура. Аналгин се употребува при:

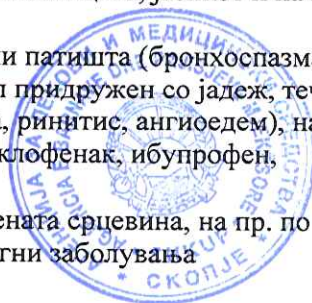
- акутни силни болки по повреди или по операции;
- стомачна болки во форма на колики (спазми);
- болки при малигни заболувања;
- други акутни и хронични болки, доколку не се индицирани други терапевтски мерки;
- фебрилни состојби, особено доколку не реагираат на терапија со други лекови.

Растворот за инјектирање треба да се користи само доколку третманот со други дозажни форми (таблети) не е можен.

2. ШТО МОРА ДА ЗНАЕТЕ ПРЕД ДА УПОТРЕБИТЕ АНАЛГИН

Немојте да употребувате Аналгин ако:

- сте алергични на метамизол или на други пиразолони (феназон, пропиофеназон) или на пиразолидини (фенилбутазон, оксифенбутазон) или на која било од помошните состојки (наведени во делот 6) или доколку по употреба на овие лекови сте реагирале со значително намалување на бројот на бели крвни клетки (агранулоцитоза);
- имате дијагностицирана интолеранција на аналгетици придружена со астматични напади или со губење на здивот (синдром на астма индуциран со аналгетици) или интолеранција на аналгетици придружена со кожен исип и/или со оток на лицето, јазикот и на грлото (уртикарија, ангиоедем);
- сте реагирале со грчевито стеснување на долните дишни патишта (bronхоспазма) или со други форми на преосетливост, како што се кожен исип придружен со јадеж, течење на носот и оток на лицето, јазикот и на грлото (уртикарија, ринитис, ангиоедем), на лекови против болка како што се салицилати, парацетамол, диклофенак, ибупрофен, индометацин или напроксен;
- имате нарушувања на крвта или на функцијата на коскената срцевина, на пр. по терапија со некои лекови што се употребуваат за лекување малигни заболувања

- (цитостатици); имате наследно заболување придружено со зголемен ризик од разградување на црвените крвни клетки (вроден недостиг на ензимот гликоза-6-фосфат дехидрогеназа);
- имате наследно заболување придружено со нарушена пигментација на црвените крвни клетки (акутна интермитентна црнодробна порфирија);
 - имате низок крвен притисок или циркулаторна слабост;
 - сте во последните три месеци од бременоста.

Бидете особено претпазливи со Аналгин ако имате:

Сериозни нарушувања на крвта (агранулоцитоза, панцитопенија, тромбоцитопенија, апластична анемија)

Во тек на терапијата со Аналгин може да дојде до појава на агранулоцитоза (намалување на еден вид бели крвни клетки), панцитопенија (намалување на бројот на сите типови крвни клетки), тромбоцитопенија (намалување на бројот на крвните плочки) и апластична анемија (анемија со нарушена функција на коскената срцевина) (видете го исто така делот 4.).

Агранулоцитозата е имунолошки посредувана и не зависи од примената доза. Веројатноста за појава на агранулоцитоза е поголема ако лекот се употребува подолго од 7 дена. Ако се појават знаци на агранулоцитоза, панцитопенија, тромбоцитопенија или на апластична анемија, мора веднаш да престанете со употребата на овој лек и да побарате лекарска помош. Вашиот доктор редовно ќе Ви ја проверува крвната слика. Прекинот на примена на Аналгин не смее да се одложи поради чекање резултати од лабораториските испитувања.

Тешки алергиски реакции (анафилактични и анафилактоидни реакции)

Ризикот од појава на тешки алергиски реакции во текот на примената на Аналгин е поголем ако имате некоја од следните состојби:

- алергиски реакции на лекови што се употребуваат против болки (аналгетици) – грчевито стеснување на долните дишни патишта (т.н. аналетска астма) или уртикарија (црвен исип над нивото на кожата, придружен со јадеж), течење на носот, отекување на лицето, јазикот, грлото (алергиски реакции од типот уртикарија/ангиоедем) (исто така видете во делот 2. Немојте да употребувате Аналгин ако);
- имате бронхијална астма придружена со воспаление на параназалните синуси и со назални полипи;
- имате хронична уртикарија;
- преосетливи сте на бои (пр. тартразин) или на конзерванси (пр. бензоат);
- склони сте кон алергиски реакции на различни супстанции (состојба позната како атопија);
- имате интолеранција на алкохол (кивање, солзење на очите и силно црвенило на лицето при консумација на мала количество алкохол). Таквата интолеранција на алкохол може да укажува на реакција на преосетливост на лекови против болки којашто постоела од претходно, но не е препознаена (видете го делот 2. „Немојте да употребувате Аналгин ако“).

Тешки кожни реакции

Во тек на лекувањето со метамизол опишана е појава на кожни реакции што се опасни за животот (Стивенс-Џонсон-ов синдром и токсична епидермална некролиза). Ако добиете исип, често придружен со појава на меури по кожата или со промена на слuzниците, мора веднаш да престанете да го употребувате овој лек. Никогаш повеќе нема да смеете да земате метамизол, активната супстанција на лекот Аналгин (видете го делот 4.).

Изолирани хипотензивни реакции (пад на крвниот притисок)

Растворот за инјектирање Аналгин може да предизвика пад на крвниот притисок (видете го делот 4.). Ризикот од појава на такви реакции е поголем ако:

- имате низок крвен притисок (хипотензија);
- имате намален волумен на крв или ако сте дехидрирани, имате нестабилна циркулација или циркулаторно нарушување (на пр. во случај на срцев удар или на сериозни повреди); ако имате изразено висока температура.

Вашиот доктор внимателно ќе го следи текот на примената на овој лек и ќе преземе соодветни мерки доколку е тоа потребно, за да се намали ризикот од дополнителен пад на крвниот притисок (на пр. мерка на стабилизација на циркулацијата).

Бидете внимателни со Анагин ако:

- имате тешко нарушување на црниот дроб, бубрезите или на срцето;
- имате или ако сте имале чир на желудникот или на дванаесетпалечното црево, крвање од дигестивниот систем или перфорација на сидот на дигестивниот систем;
- сте постари од 65 години или ако имате нарушена општа состојба.

Контрола на крвната слика треба да се прави кај пациентите кои земаат Анагин подолг временски период.

Претпазливост е потребна при употреба кај деца.

Употреба на други лекови и Анагин

Ве молиме да го известите Вашиот доктор или фармацевтот ако употребувате или ако неодамна сте употребувале други лекови, вклучувајќи и лекови што се земаат без рецепт.

Особено е важно ако земате некој од следните лекови:

- циклоспорин (за терапија на некои воспалителни болести или по трансплантација);
- метотрексат (за терапија на тумори и на автоимуни болести);
- хлорпромазин (за терапија на шизофренија);
- ниски дози на ацетилсалицилна киселина (аспирин) (лек што се зема за да се спречи создавањето тромби);
- орални антикоагуланси (лекови што ја спречуваат коагулацијата на крвта);
- хепарин (лек што ја спречуваат коагулацијата на крвта);
- нестероидни антиинфламаторни лекови (лекови што се користат за лекување воспалителни реакции и болка);
- бупропион (лек што се користи за лекување депресија и за одвикнување од пушење).

За лековите од групата пиразолони (во коишто спаѓа и активната супстанција на овој лек), познато е дека може да стапат во интеракција со следните лекови:

- каптоприл (за терапија на висок крвен притисок и за одредени срцеви заболувања);
- литиум (за терапија на некои ментални болести);
- лекови за исфрлање на вишокот течности (диуретици, на пр. триамтерен);
- лекови што се користат за терапија на висок крвен притисок (антихипертензиви).

Не е познато колку Анагин може да влијае на дејството на наведените лекови.

Известете го Вашиот доктор доколку треба да направите некои лабораториски тестови, на пример тестови за одредување на креатининот, триглицеридите, HDL-холестеролот или на серумското ниво на урична киселина.

Земање Анагин со храна и со пијалак

Не консумирајте алкохол кога сте на терапија со Анагин.

Бременост и доене

Советувајте се со Вашиот доктор или со фармацевт пред да земете каков било лек ако сте бремена или ако доите, или ако мислите дека сте бремена или ако планирате да забремените.

Бременост

Достапните податоци за примената на метамизол за време на првите три месеци од бременоста се ограничени, но не укажуваат на штетни дејства врз ембрионот. Во одредени случаи, кога не постојат други тераписки можности, поединечните дози на метамизол за време на првиот и на вториот триместар може да бидат прифатливи само по консултација со доктор или со

фармацевт и по внимателна процена на користа и на ризиците. Сепак, употребата на метамизол за време на првиот и на вториот триместар не се препорачува. Аналгин не смее да се користи во последниот триместар од бременоста поради зголемениот ризик од компликации коишто може да настанат кај мајката и кај детето (крвавење, предвремено затворање на важни крвни садови кај фетусот, како што е крвниот сад Ductus Botalli, којшто се затвора веднаш по раѓањето).

Доење

Продуктите на разградба на метамизолот преминуваат во мајчиното млеко во значајно количество, па ризикот за доенчето не може да се исклучи. Поради тоа, повторуваната примена на метамизол за време на доењето мора да се избегнува. Во случај на поединечна примена на метамизол, мајките се советуваат да го собираат и да го фрлаат своето млеко во текот на 48 часа од примената на дозата.

Влијание врз способноста за возење автомобил и за ракување со машини

Ако се употребува во препорачаната доза, Аналгин нема влијание врз способноста за концентрација и за реагирање. Во случај на примена на високи дози, заради можноста од неповолно влијание врз способноста за концентрација и за реагирање, потребна е претпазливост при ракување со возила или со машини. Ова особено важи кога истовремено се консумира алкохол.

Важни информации за некои помошни состојки на лекот Аналгин раствор за инјектирање

Една ампула Аналгин 1 g/2 ml раствор за инјектирање содржи 2,856 mmol (65,695mg) натриум. Ова е еднакво на 3,28 % од препорачаниот максимален диететски внес на натриум кај возрасни лица. Растворот за инјектирање Аналгин 2,5 g/5 ml содржи 7,14 mmol (164,237 mg), што е еднакво на 8,21 % од препораките за максималниот дневен внес од 2 g натриум за возрасни според СЗО. Растворот за инјектирање Аналгин содржи натриум метабисулфит којшто ретко може да предизвика јаки хиперсензитивни реакции и бронхоспазма.

3. КАКО ДА СЕ УПОТРЕБУВА АНАЛГИН

Дозата зависи од интензитетот на болката и од висината на температурата, како и од индивидуалниот одговор на Аналгин. Растворот за инјектирање Аналгин ќе Ви биде даден како инјекција во вена или во мускул.

Вашиот доктор може да Ви даде уште една доза ако дејството на една доза не е доволно за Вас или подоцна кога ќе престане аналгетското дејство, сè до максималната дневна доза како што е опишано подолу.

Возрасни и адолесценти на возраст од 15 години или постари

Возрасни и адолесценти на возраст од 15 години или постари (со телесна тежина поголема од 53 kg) може да примат доза од 1 до 2 ml интравенски или интрамускулно како поединечна доза. Ако е потребно, поединечната доза може да се зголеми до 5 ml (што одговара на 2 500 mg Аналгин). Максималната дневна доза е 8 ml. Ако е потребно, дневната доза може да се зголеми до 10 ml (што одговара на 5 000 mg Аналгин).

Доенчиња и деца

За примена на поединечните интравенски или интрамускулни дози, потребно е да се следат следните препораки за дозирање:

Возрасни групи кај деца (телесна тежина)	Поединечна доза	Максимална дневна доза
Доенчиња 3 – 11 месеци (5 – 8 kg)	0,1 – 0,2 ml	0,4 – 0,8 ml
1 – 3 години (9 – 15 kg)	0,2 – 0,5 ml	0,8 – 2,0 ml
4 – 6 години (16 – 23 kg)	0,3 – 0,8 ml	1,2 – 3,2 ml
7 – 9 години (24 – 30 kg)	0,4 – 1,0 ml	1,6 – 4,0 ml
10 – 12 години (31 – 45 kg)	0,5 – 1,4 ml	2,0 – 5,6 ml
13 – 14 години (46 – 53 kg)	0,8 – 1,8 ml	3,2 – 7,2 ml

Повозрасни лица и пациенти со нарушена општа состојба/со нарушување на функцијата на бубрезите

Дозата треба да се намали кај повозрасни лица, кај пациенти со нарушена општа состојба и кај оние со намалена бубрежна функција, бидејќи излучувањето на продуктите на разградба на метамизол може да биде одложено.

Пациенти со нарушување на бубрежната и на црнодробната функција

Бидејќи брзината на излучување е намалена кај пациентите со нарушување на функцијата на бубрезите или на црниот дроб, повторуваната примена на високи дози треба да се избегнува. Не е потребно намалување на дозата при поединечна примена. Нема достапни искуства при долготрајна примена.

Начин на примена

Растворот за инјектирање Аналгин ќе Ви го аплицира медицинска сестра или доктор, интрамускулно или бавно (не побрзо од 1 ml во минута) интравенски. При интрамускулна примена температурата на растворот за инјектирање треба да одговара на телесната температура. Растворот за инјектирање Аналгин може да се меша или да се разређува со 0,9 % физиолошки раствор, со 5 % раствор на гликоза или со Рингеров раствор.

Бидете особено претпазливи со Аналгин ако имате нарушување на црниот дроб, бубрезите или на срцето, ако имате нарушена општа состојба или ако имате над 65 години.

Ако сте примиле поголема доза Аналгин отколку што треба

Симптомите на предозирање зависат од степенот на предозираност. Може да се појави слабост, гадење, повраќање, стомачни болки, вртоглавица, грчеви, зашеметеност, нарушување на функцијата на црниот дроб и на бубрезите, раширени зеници, намален крвен притисок и колапс којшто може да доведе до кома.

Напомена: можна е појава на црвенкасто обојување на урината коешто е безопасно и е резултат на излачувањето рубазонска киселина – метаболит на метамизолот.

При појава на овие симптоми побарајте совет од Вашиот доктор или од фармацевт.

Доколку имате дополнителни прашања за употребата на овој лек, консултирајте се со Вашиот доктор или со фармацевт.

4. МОЖНИ НЕСАКАНИ ДЕЈСТВА

Како и сите други лекови и Аналгин може да предизвика несакани дејства, коишто не се појавуваат кај сите пациенти.

Доколку кај Вас се појави кој било од следните животозагрозувачки несакани дејства, веднаш престанете да земате Аналгин и обратете се кај Вашиот доктор.

- тешка реакција на преосетливост (анафилактична или анафилактоидна реакција) и анафилактичен шок.
Потешките форми се манифестираат како кожен исип по целото тело, оток во пределот на душникот, грчевито стеснување на долните дишни патишта, срцебиење, нарушување на срцевиот ритам, пад на крвниот притисок (понекогаш може да следи и минлив пораст на крвниот притисок), несвестица и шок.
Овие реакции може да се појават и кај пациенти кои во минатото користеле Аналгин без компликации. Кај пациентите со синдром на астма индуциран со аналгетици реакцијата на преосетливост се манифестира во форма на асматици напади (видете го делот 2. „Немојте да земате Аналгин ако:“).
- сериозни алергиски реакции во форма на астматичен напад (губење здив поради стеснување на најмалите дишни патишта);
- циркулаторен шок;
- тешки кожни реакции со појава на големи пликови и со лупење на кожата (Стивенс-Џонсон-ов синдром и токсична епидермална некролиза);
- значително намалување на бројот на белите крвни клетки придружено со треска, болки во грлото, тешкотии при голтањето, воспалителни промени на слузницата во устата, носот и во грлото, како и воспаление на аналното и на гениталното подрачје;
- намалување на бројот на крвните плочки, што Ве прави подложни на крвање и предизвикува појава на точкести крвавења по кожата и по слузокожата;
- слабокрвност (анемија) со истовремено нарушување на функцијата на коскената срцевина (апластична анемија), значително намалување на бројот на бели и на црвени крвни клетки и на крвни плочки (панцитопенија). Знаци за апластична анемија и за панцитопенија се: општа слабост, инфекција, продолжена треска, крвни подливи, крвање, бледило;
- слабокрвност (анемија) поради распаѓање на еритроцитите.

Други несакани дејства што може да се појават се следните:

Не многу чести несакани дејства (се појавуваат кај помалку од 1 на 100 пациенти, но кај повеќе од 1 на 1 000 пациенти):

- пад на крвниот притисок;
- виолетов до темноцрвен исип на кожата, делумно со појава на пликови како реакција на лекот.

Ретки несакани дејства (се појавуваат кај помалку од 1 на 1 000 пациенти, но кај повеќе од 1 на 10 000 илјади пациенти):

- полесна реакција на преосетливост (анафилактична или анафилактоидна реакција).
Во типични знаци на лесна преосетливост на Аналгин спаѓаат симптоми како печење на очите, кашлање, течење на носот, кивавица, чувство на стегане во градите, црвенило на кожата (особено во пределот на главата и на лицето), кожен исип и оток во пределот на лицето и, поретко, мачнина и стомачни грчеви. Посебни предупредувачки симптоми се

печење, јадеж и чувство на жештина на и под јазикот и особено на дланките и на табаните.

- намалување на бројот на белите крвни клетки, што Ве прави подложни на инфекции;
- кожен исип.

Многу ретки несакани дејства (се појавуваат кај помалку од 1 на 10 000 пациенти, но кај повеќе од 1 на 100 000 пациенти):

- намалено мокрење или целосно престанување на мокрењето, зголемено излучување протеини во урината (овие појави се минливи и се појавуваат најчесто кај пациенти со бубрежна болест).

Со непозната честота (честотата не може да се процени од достапните податоци):

- крвавење од гастроинтестиналниот систем;
- срцев инфаркт во облик на алергиска реакција (синдром Кунис).

Можна е појава на црвенкасто обојување на урината што е безопасно и е резултат на излучувањето рубазонска киселина – метаболит на метамизолот.

На местото на инјектирање може да се појави болка и локална реакција. Многу ретко, на местото на примена може да се појави воспаление на вените.

Ако кој било од несаканите ефекти станува сериозен или ако забележите несакан ефект којшто не е наведен во ова упатство, Ве молиме за тоа да го известите Вашиот доктор или фармацевтот.

Пријавување несакани дејства

Несаканите реакции од лековите можете да ги пријавите во Националниот центар за фармаковигиланца при Агенцијата за лекови и медицински средства (ул. „Св. Кирил и Методиј“ бр. 54, кат 1) или електронски, преку веб-страницата на Агенцијата, на <http://malmed.gov.mk/>.

5. КАКО ДА СЕ ЧУВА АНАЛГИН

Лекот треба да се чува надвор од дофат на деца!

Лекот не бара посебни услови за чување.

Не употребувајте раствор за инјектирање Аналгин по датумот на истекот на рокот на употреба, наведен на пакувањето. Датумот на истекот на рокот на употреба се однесува на последниот ден од тој месец.

Лековите не треба да се исфрлаат во отпадна вода ниту во смет од домаќинството. Прашајте го Вашиот фармацевт како да ги отстраните лековите кои повеќе не Ви се потребни. Овие мерки ќе помогнат да се заштити околината.

6. ДОПОЛНИТЕЛНИ ИНФОРМАЦИИ

Што содржи Аналгин

- Активна супстанција: метамизол натриум монохидрат.
2 ml раствор за инјектирање (1 ампула) содржи 1 g метамизол натриум монохидрат.
5 ml раствор за инјектирање (1 ампула) содржи 2,5 g метамизол натриум монохидрат.
- Помошни супстанции: натриум метабисулфит, вода за инјекции.

Изглед на лекот Аналгин и содржина на пакувањето

Аналгин 1 g/2 ml растворот за инјектирање е бистар, бледојолтеникав раствор.

2 ml раствор за инјектирање е спакуван во кафени стаклени ампули од неутрално стакло, хидролитичка група I.

Ампулите се спакувани во пластични влошки, секоја содржи 5 ампули.

Кутија содржи 10 ампули со 2ml раствор за инјектирање (2 пластични влошки) или 50 ампули со 2ml раствор за инјектирање (10 пластични влошки), и упатство за корисникот.

Аналгин 2,5 g/5 ml растворот за инјектирање е бистар, бледојолтеникав раствор. 5 ml раствор за инјектирање е спакуван во кафени стаклени ампули од неутрално стакло, хидролитичка група I.

Кутијата содржи 50 ампули со 5 ml раствор за инјектирање (10 пластични влошки), и упатство за корисникот.

Број и датум на решението за промет

Начин на издавање на лекот

Лекот може да се употребува само во здравствена установа (3).

Производител и носител на одобрението за ставање на лекот во промет

АЛКАЛОИД АД Скопје

бул. Александар Македонски 12

1 000 Скопје, Република Северна Македонија

тел.: +389 2 3104 000

факс: +389 2 3104 021

www.alkaloid.com.mk

Датум на последната ревизија на упатството

Декември 2019 г.

ИНФОРМАЦИИ ЗА ЗДРАВСТВЕНИТЕ РАБОТНИЦИ

ANALGIN®/АНАЛГИН®

1 g/2 ml или 2,5 g/5 ml раствор за инјектирање

Следните информации се наменети само за здравствените работници.

Дозирање и начин на примена

Дозирање

Дозирањето се одредува според интензитетот на болката или според висината на температурата, како и според индивидуалната чувствителност на пациентот кон дејството на лекот. Неопходно е да се одбере најмалата доза со која се постигнува контрола врз болката и врз температурата.

Кај деца и кај адолесценти на возраст до 14 години може се даде поединечна доза метамизол од 8 – 16 mg/kg телесна тежина. Во случај на покачена телесна температура кај деца, дозата од 10 mg/kg телесна тежина најчесто е доволна.

Возрасни и адолесценти на возраст од 15 години (> 53 kg) можат да земаат поединечна доза до 1 000 mg.

Кај доенчиња од 3 месеци до 1 година дозволена е само интрамускулна примена.

Зависно од максималната дневна доза, поединечната доза може да се зема до 4 пати на ден на временско растојание од 6 до 8 часа.

Дејството на лекот може да се очекува по 30 минути од парентералната примена.

Со цел да се минимизира ризикот од хипотензивна реакција, интравенската инјекција мора да се применува многу бавно.

Во следната табела се прикажани препорачаните поединечни и максимални дневни дози според телесната тежина и според возраста:

Телесна тежина		Поединечна доза		Максимална дневна доза	
kg	возраст	ml	mg	ml	mg
5 – 8	3 – 11 месеци	0,1 – 0,2	50 – 100	0,4 – 0,8	200 – 400
9 – 15	1 – 3 години	0,2 – 0,5	100 – 250	0,8 – 2,0	400 – 1 000
16 – 23	4 – 6 години	0,3 – 0,8	150 – 400	1,2 – 3,2	600 – 1 600
24 – 30	7 – 9 години	0,4 – 1,0	200 – 500	1,6 – 4,0	800 – 2 000
31 – 45	10 – 12 години	0,5 – 1,4	250 – 700	2,0 – 5,6	1 000 – 2 800
46 – 53	13 – 14 години	0,8 – 1,8	400 – 900	3,2 – 7,2	1 600 – 3 600
> 53	≥ 15 години	1 – 2,0*	500 – 1 000*	4,0 – 8,0*	2 000 – 4 000*

* По потреба, поединечната доза може да се зголеми на 5 ml (соодветно на 2 500 mg метамизол натриум), а дневната доза на 10 ml (соодветно на 5 000 mg метамизол натриум).

Посебни популациски групи

Повозрасни лица, пациенти со нарушена општа состојба и пациенти со намален клиренс на креатинин

Потребно е намалување на дозата кај повозрасните пациенти, кај пациентите со нарушена општа состојба и кај пациентите со намален клиренс на креатинин, бидејќи излучувањето на метаболичните продукти на лекот може да биде продолжено.

Хепатална и ренална инсуфициенција

При нарушена функција на бубрезите или на хепарот намалена е брзината на елиминација, па затоа е потребно да се избегнува повеќекратната примена на големи дози метамизол. При краткотрајна употреба не е потребна редукција на дозата. Не постојат доволно искуства за

долготрајна употреба на метамизол кај пациентите со тешка хепатална и ренална инсуфициенција.

Начин на примена

Начинот на примена зависи од посакуваниот терапевтски ефект и од состојбата на пациентот. Во најголем број случаи, со орална примена на лекот се постигнува посакуваниот терапевтски ефект. Доколку е неопходно постигнување брз ефект или доколку не постои можност за орална примена, се препорачува парентерална примена на лекот Аналгин. При избор на начинот на примена, треба да се земе предвид дека парентералната примена на лекот е поврзана со зголемен ризик од појава на анафилактична, т.е. анафилactoидна реакција.

Аналгин растворот за инјектирање се аплицира интрамускулно или интравенски. Температурата на растворот за интрамускулна примена треба да одговара на телесната температура. Аналгин растворот за инјектирање може да се меша или да се разредува со 0,9 % физиолошки раствор, 5 % раствор на гликоза или со Рингеров раствор. Бидејќи ваквата мешавина на раствори е со ограничена стабилност, мора веднаш да се инјектира. Поради потенцијалната инкомпатибилност не е препорачливо Аналгин растворот за инјектирање да се инјектира заедно со други лекови.

Времетраење на терапијата

Времетраењето на терапијата зависи од видот и од тежината на болката/фебрилната состојба. При долготрајна терапија е потребно редовно следење на крвната слика, вклучувајќи и диференцијална крвна слика.

Мерки на претпазливост при инјектирање

Примената на поединечна доза Аналгин раствор за инјектирање поголема од 2 ml мора да биде строго индицирана, бидејќи хипотензивната реакција која може да се појави во тек на инјектирањето не е поврзана со развој на алергија кон аналгетици туку е дозно зависна. Парентералната примена на Аналгин мора да биде под лекарски надзор. Со цел да се намали ризикот од појава на хипотензивна реакција и да се обезбеди прекин на инјектирањето уште при појава на првиот знак на анафилактична или на анафилactoидна реакција, интравенското инјектирање треба да биде многу бавно, што значи не побрзо од 1 ml (еквивалентно на 500 mg метамизол натриум) во минута.

Чување на Аналгин

Лекот не бара посебни услови за чување.

Инкомпатибилности

Аналгин растворот за инјектирање може да се меша или да се разредува со 0,9 % физиолошки раствор, 5 % раствор на гликоза или со Рингеров раствор, во шишето за инфузија.

